

andet end glæde en; men paa samme Tid husker jeg paa et græsk Æventyr, hvis Begyndelse lyder saaledes:

En ung Pige sad ved et aabent Vindue og broderede; da fløj en Fugl forbi og raabte til hende: »hvad hjælper det, at Du sømmer med Silke og med Guld, Du faar dog kun en død Mand!«

Den unge Pige løb grædende ned til sin Fader og sagde: »hørte Du, hvorledes den Fugl spottede mig?« men Faderen lo og sagde: »Lad den Fugl kun snakke og bryd dig aldrig om den«. Næste Dag gjentog det samme sig; og da Fuglen tredje Gang fløj forbi og tilraabte hende de ildevarslende Ord, tvivlede hun ikke om, at Fuglen kjendte mere til hendes Fremtid end Faderen, hvor klog han end var. Æventyrets Slutning giver naturligvis *Fuglen* Ret.

En saadan lille Fugl vilde jeg gjerne tillade mig at være, naar Talen er om Kvindesagen i Danmark, jeg har stor Lyst at tilraabe vor kvindelige Ungdom: hvad hjælper det, I arbejde eder halv tildøde, tager Examen osv., I faa dog kun en Skygge af det, I stræbe efter, thi en fri uafhængig Stilling kan kun opnaas, hvis Arbejdet bliver nogenlunde godt lønnet, og det kan det ikke blive, fordi Danmark nu for Tiden har et saadant Overskud af kvindelige Arbejdere, at det er Arbejde, der mangler, og ikke Arbejdersker.

Kunde man ikke foreslaaa en Del af vore dygtigste, mest praktiske og trimodige unge Piger at søge en bedre lønnet og mere paaskjønnet Arbejdsmark i Amerika, hvor vi vide, at de 2 Millioner Danske meget ønske danske Lærerinder til deres Børn, 41 danske Præster virke jo derovre og vilde let kunne give Besked om Forholdene, hver i sin Egn. I Chicago og længere mod Vest ville de unge Piger kunne opnaa større Løn, og dade mange danske Damer i Chicago interessere sig for Sagen, vilde ogsaa der let kunne skaffes passende Forbindelser til Veje. — Vi maa betænke, at Danmark, hvis Indbyggerantal er lidt over 2 Millioner, har 65,000 flere Kvinder end Mænd.

Om der i Dag tilstædes Kvinderne alle de Rettigheder, de kunne ønske, om alle Næringsveje stod dem aabne, om alle Embeder var tilgængelige for dem, vilde Stillingen da i Grunden blive saa overmaade meget bedre? — jeg tror det ikke. Hidtil have Mændene haft Eneret til at udvandre, om Kvinderne nu tog Mod til sig og erobrede et nyt Felt for deres Evner og Talenter, jeg tror, det vilde være til fælles Bedste, og her vilde Mændene vist ikke gøre dem Rangen stridig.

Naturligvis skulde de unge Piger, der vilde udvandre, være dygtige til al praktisk Husgjerning; men denne Fordring kunde maaske føre til, at de unge Pigers Uddannelse fik et mere praktisk Sving, hvilket vistnok i enhver Henseende vilde være at anbefale.